

ПРОБЛЕМИ ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ В БІЗНЕСІ

Ільяшенко О.М., гр. МЕ-10

Науковий керівник – ст. викл. Н.О. Лисак

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Останнім часом цілий ряд факторів призводить до все зростаючого зацікавлення бізнесменів етичними питаннями. Вважаємо за доцільне застосовувати при веденні підприємницької діяльності десять екуменічних (всесвітніх) принципів етики ділової поведінки, запропоновані американським соціологом Л. Хосмером:

1. Ніколи не вчиняй того, що не в твоїх довгострокових інтересах чи інтересах твоєї компанії (вчення Протагора про особисті інтереси).
2. Ніколи не вчиняй того, про що не можна було б сказати, що цей вчинок відкритий, чесний, істинний, про який можна було б з гордістю повідомити на всю країну в пресі і по телебаченню (погляди Аристотеля і Платона про особисті добродієвості).
3. Ніколи не вчиняй того, що не є добром, що не сприяє формуванню відчуття того, що ми всі працюємо заради однієї спільної мети (заповіді всесвітніх релігій).
4. Ніколи не вчиняй того, що порушує закон, адже в законі представлені мінімальні моральні норми суспільства (вчення Гоббса і Локка про роль держави).
5. Ніколи не вчиняй того, що не призводить до блага, більшого за шкоду для суспільства, в якому ти живеш (вчення Бентама і Джона Мілля про практичну користь моральної поведінки).
6. Ніколи не вчиняй того, що ти не бажав би рекомендувати зробити іншим, що опинилися в подібній ситуації.
7. Ніколи не вчиняй того, що обмежує встановлені права інших (Руссо, Джефферсон про права особистості).
8. Завжди вчиняй так, щоб максимізувати прибуток в рамках закону, вимог ринку і з повним урахуванням витрат (економічна теорія Сміта, вчення Парето про оптимальну угоду).
9. Ніколи не вчиняй того, що могло б заподіяти шкоди найслабшим в нашому суспільстві (правило розподільчої справедливості Ролса).
10. Ніколи не вчиняй того, що заважало б праву іншої людини на саморозвиток і самореалізацію.

ЕКОЛОГІЧНА КУЛЬТУРНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЛЮДИНИ

Іспанова Т.О., гр. МВ-29

Науковий керівник – доц. І.П. Коршунова

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Серед різноманітних форм культури одне з вагомих місць у наш час посідає екологічна культура. Це такий напрям людської діяльності та мислення, від якого істотним чином залежать нормальне існування сучасної цивілізації, її сталий розвиток у майбутньому.

Носієм екологічної культури є людина у різних її данностях — родовій, окремішній, індивідуально-унікальній. Ставлення до довкілля з боку певних етносів та окремої людини є своєрідним і визначається реальним місцем конкретного суб'єкта у світі, його можливостями та потребами.

Екологічна культура – суть окремішня галузь людської духовності, яка визначає характер та способи відносин людини з біосферою. Набуття екологічної культури є неодмінною потребою забезпечення виживання та поступу людства. Екологічна культура виступає регулятором людської діяльності. Вона – своєрідний “кодексом поведінки”, що лежить в основі екологічної діяльності та екологічної поведінки. За змістом екологічну культуру слід розглядати як сукупність знань, норм, стереотипів та правил поведінки людини в оточуючому їй природному світі. Екологічна культура включає коло питань пов'язаних з використанням людиною природи, перетворенням її у власних інтересах. Наслідки такої діяльності найповніше виявляються у феномені природокористування.

Екологічна культура не повинна виникати стихійно. Вона формується через спеціальні види діяльності – екологічну освіту і виховання. Саме вони дозволять сформувати особистість, якій належатиме майбутнє, вільне від екологічних проблем. Лише формування екологічно свідомої людини майбутнього з високим рівнем екологічної культури і поведінки дозволить зберегти природні умови існування цивілізації і вивести її на шлях екорозвитку.